

RECÉS DE PREGÀRIA

Jesús Renau

Liminar

Introducció

1. Divendres - nit
2. Dissabte - matí
3. Dissabte - tarda
4. Dissabte - nit
5. Diumenge - matí
6. Diumenge - tarda

LIMINAR

Sant Ignasi pensava que els Exercicis Espirituals sencers s'havien d'oferir només a poques persones. En canvi creia que era cosa molt profitosa estendre a tantes persones com fos possible algunes de les pràctiques espirituals que es proposen en el llibret dels Exercicis. Això és el que ell mateix havia fet a Manresa, a Barcelona i a Alcalà d'Henares. En tenim testimonis abundants(1).

En aquesta mena d'exercicis el sant ensenyava a pregar de diferents maneres, donava matèries d'oració fonamentades en l'evangeli i tot el Nou Testament, instruïa les persones sobre el mode de viure cristianament en les distintes situacions, iniciava en el coneixement de l'evangeli i de la doctrina cristiana, exhortava a la participació en els sagraments de l'eucaristia i de la reconciliació, donava unes primeres orientacions sobre el discerniment espiritual... Es tractava d'uniques instruccions i pràctiques molt senzilles, però profundes, sempre orientades a ajudar a créixer en la vida interior i a progressar en la vida cristiana. Per fer això reunia les persones exercitants formant un grup. Mitjançant aquests exercicis moltes persones feien avenços molt remarcables en el «servei diví», com deia ell.

Les circumstàncies actuals de la societat i de l'Església són molt diferents. Sortosament abunden els laics dones i homes- que porten una vida cristiana personal i comunitària, familiar i social molt seriosa, i amb bona formació. Amb tot, no sempre tenen a l'abast l'oportunitat d'un ensinistrament en una profunda vida interior. I aquesta vida interior la sedegen com una exigència del seu compromís i dels seus coneixements teològics. Més encara, les comunitats cristianes, força riques en tants aspectes, sovint cerquen ajuts per aconseguir una major profunditat espiritual (pregària, discerniment, experiència de Déu...).

Hem d'agrair, doncs que Jesús Renau, excel·lent coneixedor dels Exercicis Espirituals de Sant Ignasi i experimentat consiliari de laics i de comunitats, s'hagi posat a prestar aquest servei des de fa uns anys. Amb el profund realisme que li dóna l'experiència pastoral i l'estudiada simplicitat que demana una tasca d'acompanyament (ben distant de lluïments superficials!) ha redactat aquests apunts que ara presentem: un cap de setmana per a «cristians adults i joves de les parròquies i de les comunitats populars que actuen en els diversos camps de l'evangelització, de la catequesi, de l'apostolat laical o en els serveis i ministeris».

La col·lecció AJUDAR, responent a aquest títol que la defineix, s'ha proposat des dels seus inicis oferir, juntament amb estudis de fons, material o eines de treball(2). Per això, ara acull amb goig aquesta aportació de Jesús Renau que, sens dubte, ajudarà a persones que han d'animar o dirigir recessos laicals. Fins i tot, aquest quadern pot ser suport de grups que pel seu compte s'organitzin el propi recés d'oració.

INTRODUCCIÓ

1. Finalitat

El recés de pregària intenta d'ajudar a descobrir el compromís comunitari i militant a partir d'una meditació sobre l'Evangeli a la recerca de la presència i l'exigència de Jesús en l'essència mateixa de la vida real.

Així doncs, un recés de pregària no és un descans espiritual, no és un parèntesi per defugir de la vida de cada dia, sinó que és un treball des de la fe vers la renovació de la vida personal, de la vida familiar, parroquial i social. Tot renovant les persones renovarem les comunitats cristianes.

2. Destinataris

El recés de pregària té com a destinataris els cristians adults i joves de les parròquies i de les comunitats populars que actuen en els diversos camps de l'evangelització, de la catequesi, de l'apostolat laical o en els serveis i ministeris.

No són destinataris aquells que s'inicien en la fe o aquells que no militen o treballen a partir de la mateixa fe.

3. Metodologia

El recés de pregària s'inspira en els Exercicis espirituals de sant Ignasi.

Històricament va néixer com un intent d'aplicació de la metodologia ignasiana adaptada a les possibilitats reals dels laics compromesos.

El recés dóna prioritat a llargues estones de meditació i d'oració personal, orientades a través d'unes introduccions en les quals es presenten esquemes i pautes de meditació.

L'ambient de recolliment i de silenci acompanya la major part del dia i de la nit perquè l'ordre i la pau exterior ajudin a la serenitat i a la pau interior, ja que els temes a afrontar són, certament, importants.

L'Eucaristia comunitària ocupa el lloc central del recés. És el moment més significatiu, que recull i orienta tot el treball del grup.

També hi ha alguna estona dedicada a la trobada amb parelles o en grup, segons que convingui i ho demani el contingut de les matèries.

És del tot indispensable de ser-hi presents des del començament fins al final.

1. DIVENDRES - NIT

1. GENERALITATS

El recés comença després de sopar. Cal que tothom arribi abans, no molt abans, però sí amb el temps suficient per acomodar-se i saludar-se.

En el recés, tots han de portar la Bíblia (Antic i Nou Testament) i els estris per a un treball personal. Ningú portarà radio ni aparells de música, etc.

És important que hi hagi algú per a dirigir cants, perquè es canta al començament de totes les activitats.

La nit d'entrada és fonamental. És la que dona la tònica general del recés. Fóra una greu equivocació la de no tenir cap activitat o bé haver d'improvisar. Després de sopar, tot el grup es reuneix a la sala. Fet el cant, tothom es presenta breument dient el seu nom, el treball que fa a la seva parròquia o comunitat, la professió i alguna altra cosa d'interès general.

A continuació comença la xerrada d'introducció que, normalment, anirà seguida dels punts de la primera meditació d'aquella nit. En algun cas pot ésser profitós de fer una breu enquesta entre les dues activitats.

Acabats de donar els punts de la primera meditació, cadascú se n'anirà a la seva cambra per tal de meditar sobre aquests punts. L'ambient ja és de silenci.

2. XERRADA INTRODUCTÒRIA

Aquesta xerrada és fonamental per tal de situar el recés en un marc de recerca de Déu i de meditació. Ha de ser clara, directa i constructiva.

Necessitat d'uns dies de recés

- Tots hem sentit la necessitat d'uns dies de recés; lluny del batibull diari, que ens fa superficials i ens descentra.
- Cal, doncs, retrobar-nos i renovar-nos. Ho necessitem
- És el mateix Crist que ens crida a fer-ho de debò. La iniciativa és seva.
- Tenim, doncs, una gran responsabilitat personal, familiar i parroquial.

Ens constituïm en comunitat cristiana

- Aquests dies, la comunitat cristiana som nosaltres.
- Com a comunitat cal que ens estimem, cal que ens ajudem i que ens perdonem.

- Aquesta comunitat celebrarà una Eucaristia que ja des d'ara és el centre de tot.
- Aquesta comunitat es dissoldrà el dia que marxarem. Tot haurà de revertir en les nostres comunitats reals.

Recés de pregària

- Aquí, durant aquests dies podríem fer moltes coses, totes positives, per exemple, un curs de teologia, unes convivències... etc.
- Però en farem una de sola, això sí, ben feta. Les barreges són negatives.
- El recés està inspirat en els Exercicis de sant Ignasi, encara que no ho són.
- La tasca primordial és la meditació i l'oració personal.
- Aquesta tasca demana un clima de recolliment i de silenci interior i exterior, llevat dels àpats i d'una estona de descans que segueix a les menjades.
- Sobre la marxa anirem indicant les diverses activitats i la metodologia pròpia de cadascuna.

3. PRIMERA MEDITACIÓ: LA PREGUNTA SOBRE JESÚS

Aquesta meditació s'ha de fer a la cambra. Cadascú hi dedicarà el temps que cregui convenient. Si algú estigués molt cansat pot dedicar-hi menys estona. Cal que a mesura que la gent vagi a descansar miri de no fer soroll, com també al matí si algú vol llevar-se més d'hora.

Normalment, la meditació es pot fer sobre un text del Nou Testament que sigui clar i general i, per tant, permeti que l'acció de l'Esperit marqui a cada persona la seva situació.

D'entrada cal donar uns consells sobre la forma de fer la meditació personal

- Mentre es donen els punts es prepara el treball.
- En arribar al lloc, un cop asserenats, fer un acte de fe.
- Anar desenvolupant el tema i convertir-lo en pregària.
- No voler veure tota la matèria d'un cop, anar fent a poc a poc.
- Al final, prendre alguna nota a la llibreta personal.

Mateu 11, 2 - 6

La pregunta sobre Jesús

Dins de la complexitat del fet religiós, la pregunta sobre Jesús és la pregunta central. Es pot formular de diverses maneres: intel·lectual, crítica, etc., però en aquest text la pregunta es formula des de la vida, vitalment.

També nosaltres fem aquesta pregunta des de la nostra vida:

- Qui i què ha estat per a mi Jesús, en la meva vida?
- Què significa i representa per a mi Jesús?
- Què voldria que fos per a mi?
- Quina és la meva pregària a Jesús aquesta nit?

Una resposta contundent

"...aneu a contar el que sentiu i veieu": Resposta de testimoniatge i d'experiència. De què? De grans idees mentals? De grans ideals filantròpics? No! Sinó d'alliberament!

Jesús es presenta com a alliberador de la misèria i de les limitacions personals: de la ceguera, de la malaltia, de la lepra, de la mort, de la pobresa...

- De què necessito jo alliberar-me?
- Quines són les meves foscors, les meves paràlisis, les meves lepres, les meves sorderes, la meva mort?
- Com a cristià, sóc alliberador?

2. DISSABTE - MATÍ

El primer matí es destinarà tot a treball personal. Abans d'esmorzar cal tenir una pregària comunitària a la capella, on llegirem algun fragment de l'Evangeli, recitarem algun salm en forma col·lectiva, farem una pregària d'intencions diverses i acabarem amb algun cant avinent.

Després d'esmorzar, el matí queda dividit en dues grans parts: una meditació evangèlica i un treball-reflexió personal.

1. PRIMERA MEDITACIÓ: JESÚS I ZAQUEU

(Potser caldrà, d'entrada, recordar la metodologia de la meditació).

Introducció: La descoberta de Jesús en la vida

- Sempre que cerquem Déu en les nostres idees, en una explicació raonable de la realitat o intentant d'esbrinar el sentit de l'univers... acabem el discurs mental amb molts dubtes. El Misteri de Déu ens supera. Sembla com si Ell es fes menys accessible pels camins de la raó

- És en la vida personal o col·lectiva on Déu se'ns manifesta. Aquesta va ésser l'experiència del poble d'Israel (Dt. 26, 6-10). Aquesta és l'experiència actual de les persones creients. També la nostra.

- Jesús és, precisament, la presència de Déu en la vida humana. Un home entre els homes, un Déu humà, tangible. Jesús ens salva en la vida, no en les idees separades de la vida.

La trobada de Jesús i Zaqueu (Lc 19:1-10)

Abans de la trobada

Jesús entra a Jericó de pas

- Jesús anava a la recerca de la gent.
- Estava atent a totes les circumstàncies.
- Perquè és persona plenament oberta als altres i amb iniciativa.

Zaqueu intentava de veure qui era Jesús

- Experimentava una buidor gran en el seu esperit.
- Sentia una urgent necessitat de canvi.
- Sentia una atracció per Jesús. Era ja Ell qui el cridava.
- Certament, no tenia cap respecte humà.

El moment de la trobada

“Zaqueu, baixa de pressa, que avui haig de posar a casa teva”

-Li parla pel seu nom. Déu pronuncia el nostre nom.

-De pressa, una acció exterior que correspon a un canvi ràpid interior.

-Jesús es convida a dinar, es convida a la intimitat.

-Cal que tot això ens ho apliquem a nosaltres mateixos. Baixa, obre la porta de casa teva, desitjo d'estar amb tu.

"Baixà de pressa i el va rebre tot content"

- Jesús ho feia fàcil. La resposta va ésser activa.

- S'opera, dins seu, una pregona transformació. La presència de Jesús provoca l'home nou. Es una gran joia, aquesta de convertir-se.

Les conseqüències

En Zaqueu: Conversió, justícia, caritat i joia. Una nova vida.

En els escribes: Crítica, malentès, condicionats per les seves idees i interessos; no els cap al cap.

Jesús: "avui ha arribat la salvació"; alegria, alliberament.

La meva vida i la trobada de Jesús

- A la meva vida, quines han estat les trobades amb Jesús? Les reviuré, ara.

- Les barreges són negatives. Jesús, on és present? On és absent?

- Quins respectes humans impedeixen la meva trobada amb Jesús?

- Què és el que crec que espera i demana, ara, de mi?

- Quina ha d'ésser la meva

2. TREBALL - REFLEXIÓ PERSONAL

La persona

El nostre Déu és un Déu de persones, Abraham, Isaac, Jacob... Rosa, Alex... Un Déu de persones que es troba en la vida més que no pas en les idees. Reflexionarem, doncs, sobre la persona com a lloc de trobada amb Déu.

Una mirada a la propia persona

Tot ho vivim, tot ho sentim, estimem, etc. des de dins de nosaltres. A això tan familiar, tan insubstituïble, tan conegut i desconegut... que sóc jo mateix, intentaré d'acostar-m'hi.

Som una nitat

Tinc un cos, una única ment, una ànima, un jo.

Tinc una sola història que ve de lluny, de les boires de la infància, plena de camins, d'alts i baixos, de descobriments, de dolors i sorpreses.

Tinc un únic final temporal, la mort. Tot el que sóc quedarà trencat, passaré a ser una història, molt aviat ben oblidada.

Tinc un únic destí que conec des de la fe, una plenitud eterna amb Déu.

Admiració de la notable unitat de la persona que tot ho viu i tot ho fa seu des del propi jo. Quina meravella! Quina dignitat! Quines possibilitats!

Som una varietat

- Aquest ésser únic que és cada persona, és variable i divers varietat

- Una ment capaç de conèixer tantes coses, de relacionar, de deduir, de crear...

- Un cor (amor, afectes, sentiments) tan capaç d'estimar, de compartir, de comunicar, de fer el bé... i també d'odiar, d'arruïnar, de destruir.. Tan variable!

- La voluntat que decideix, que s'esforça, que actua amb constància... i també tot el contrari.

- La memòria, que emmagatzema dades i les guarda o les treu quan és estimulada, quan és capaç de revivre situacions o sentiments o relacions...

La fantasia, la imaginació, la creativitat...

Admiració de la notable varietat de funcions, variabilitats i possibilitats de la persona.

Acció de gràcies.

Puc considerar, també la infinita varietat entre les persones, totes semblants i mai iguals, mai repetides. Mils de milions de persones que són, que han sigut o que seran noves, diferents i viscudes una a una des d'elles mateixes.

Ara i aquí

Aquest propi jo, tan unitari i tan variat, és ara i aquí, és enmig del camí de la vida; relacionat, acompanyat, en la recerca de si mateix. Cal, doncs, que me n'adoni i prengui plena consciència de qui sóc.

La meva persona es també un lloc de trobada y de manifestació de Déu

Potser és el moment de recordar els mots de sant Agustí sobre la presència i la recerca de Déu, quan, després d'anar d'un lloc a l'altra cercant-lo pertot arreu, troba, finalment dintre de si mateix aquella Bellesa tan antiga i tan nova.

L'experiència profunda de tots els creients ha estat semblant També la nostra. Hi ha tota una història personal de la nostra trobada amb Ell.

Com és la trobada de cada un de nosaltres amb Déu, cadascú s'ho sap. Però hi ha certes constants que més o menys són aquestes:

*** Aquell que ens perdona**

Déu és en nosaltres perdonant, i de debò. Allò que ningú no sap, allò que ningú no perdonaria, allò, Déu sí que ho perdona. En el perdó que Ell ofereix, el mal deixa de ser, encara que les conseqüències puguin continuar.

Alegria, consol, pau, experiència de perdó.

*** Aquell que ens entén**

Potser, en el fons, ningú no ens entén, però Déu sí que ens entén. Sabem que Ell sap allò més amagat de nosaltres, aquells perquè tan foscos, tan misteriosos per a nosaltres mateixos. És l'experiència del salmista quan diu que mai no pot amagar-se de la presència del Senyor.

Alegria, sinceritat, esperança, experiència de fidelitat.

*** Aquell que ens acompanya**

En les hores bones i en les dolentes. Ho ha fet durant tota la nostra vida. És l'amic, és el confident, és el Pare, és el puntal, és la presència pregona i continuada.

Confiança, serenitat, seguretat, fidelitat, experiència de relació.

*** Aquell que ens estima**

L'amor és la dimensió més significativa de Déu; és allò que el defineix. No és un amor abstracte, eteri, indefinit; és un Amor concret, personal, relacionat, dialogant; es diu Jesús.

Som persones estimades d'Ell; no som un número.

Amor, joia, alegria, confiança, serenitat, plenitud, responsabilitat.

*** Aquell que ens crida**

A fi que la seva Paraula i la seva acció no resti estancada. Tot al contrari, que corri vers un món just, el Regne de Déu.

Amor, generositat, acció, comunitat, solidaritat, fraternitat.

La meva persona pot ser el lloc de la negació de Déu

Aquesta és també la nostra experiència, la nostra contradicció, la realitat negativa de la nostra vida.

Nosaltres som també una història de rebuig d'Ell.

*** La negació de les idees**

Quan cerquem un Déu coherent amb les nostres idees i explicacions, que ens doni la raó, que esdevingui una explicació lògica per a nosaltres; quan ens fabriquem una idea de Déu que justifiqui la nostra conducta i els nostres interessos.

Dubte, angoixa, soletat, foscor.

*** La negació en l'amor**

Quan passem de llarg davant del germà, quan afavorim l'opressió o callem davant de la injustícia, marginem les persones, fem patir els altres -potser els de casa nostra quan no estimem, és també Déu, a qui no estimem.

Soletat, tristesa, egocentrisme, avorriment, culpabilitat, por.

*** La negació social**

El diner per damunt de tot.

El plaer a costa del que sigui.

La pròpia realització i no la dels altres.

El pecat social d'obra o d'omissió en un món injust i explotador.

Pautes de treball personal

-Reflexionar sobre aquestes idees i fer-ne oració i diàleg amb Crist.

-Preparar una conversió o una confessió sobre les meves negacions de Déu.

- Preparar una acció de gràcies sobre els meus agraïments a Déu (Eucaristia)

- Escriure la història de la meva vida segons Déu, la meva Bíblia personal.

-Textos: LLuc 7: 36-50; Lluc 18: 18-27; Jeremies 1: 4-9; Isàies 5; Salm 91 (90), 98(97), 103 (102).

3. DISSABTE - TARDA

La tarda del primer dia té com a centre la celebració de l'Eucaristia que, tal com ja s'ha indicat abans, ocupa el lloc més important de tot el recés. A primera hora de la tarda es fa un treball-reflexió sobre la vida en parella. A continuació es prepara la celebració de l'Eucaristia. Després de la celebració i havent sopat i descansat una estona es proposa, per a la nit, una meditació personal.

1. TREBALL-REFLEXIÓ SOBRE LA PARELLA

Introducció

La parella, el matrimoni, la família són realitats fonamentals en la vida de la major part dels cristians. S'impliquen profundament en la vida personal. Les grans joies, amors i sentiments humans estan normalment molt vinculats a la vida de la parella i de la família.

La parella és també un lloc important i significatiu de la trobada amb Déu.

La parella respón a la manera de ser humana

L'amor tal com es dóna entre home i dona que s'estimen en parella estable i creativa (matrimoni) respón a la forma humana de ser. Parella és complement i expressió de la persona.

- En la dimensió afectiva. Els dos s'estimen i es complementen.
- En la dimensió sexual. Els dos aporten un tot sexual.
- En la dimensió psicològica. Els dos es complementen en el sentir i en l'actuar.

Un jo necessita un tu de diàleg, d'entrega, de donació, de relaxació i de recerca.

Un complement humà (tangibles, sensibles, semblants) però limitat perquè no pot respondre a tot i a tots els moments; temporal perquè passa, es transforma, canvia i mor; reconeixedor i protector perquè demostra qui som i què necessitem.

La parella és progrés

Cada parella té una història d'amor i de relació: els anys de joventut, la convivència, la maternitat i paternitat, la plenitud, les crisis, l'envelliment, el comiat, la soledat, la memòria. Una història de la qual s'ha de tenir cura, perquè no té una assegurança, es pot trencar a mig camí. Cada etapa té les seves novetats, els seus sacrificis, les seves exigències, les seves soledats i fidelitats. També pot tenir els seus pecats; a poc a poc aprenem la manera de fer mal a l'altre.

La parella és un projecte

L'home i la dona tot estimant-se s'ajuden a viure i a projectar-se

- Projecte sobre ells mateixos, tots dos: créixer i realitzar-se.

- Projecte sobre llur família i llurs fills.
- Projecte social, econòmic i polític.

El sagrament del matrimoni

Per als seguidors de Crist la parella estable, fidel i d'amor es realitza en el sagrament del matrimoni. Què significa això?

- El camí d'amor entre tots dos és també camí de trobada amb Déu. Ha de significar l'amor de Crist.

- Déu és un ajut substancial per a tots dos, per a superar-se, per a crear, per a obrir-se, construir i projectar-se.

El sagrament del matrimoni és una realitat constant a través de la vida de la parella. No és únicament una celebració d'un dia determinat, tot al contrari, des d'aquell dia es fa constant, com a signe humà la presència de Jesús.

Cal, doncs, treballar el sagrament. Cal lluitar contra els perills:

interns: rutina, manca d'atenció, avorriment, discussió, inútil...

externs: temptació ambiental, consumisme, erotisme, èxit personal.

Treball per a fer en parelles

Nota: Un cop presentades aquestes i altres idees sobre la vida cristiana en parella, es dedicarà un temps bastant llarg a una trobada de parelles. Si hi ha algú que no estigui aparellat, pot preparar-la per quant torni a casa. Si algú viu solter, viudo o en celibat pot sortir amb altres de la condició semblant o reflexionar tot sol sobre la vida afectiva i comunitària.

- 1) Història i procés de la nostra parella.
- 2) Característiques de la nostra parella: positives i negatives.
- 3) Com ens deuen veure des de fora? Com som en realitat?
- 4) Com som cadascú de nosaltres dos?
- 5) Camí de fe en la nostra parella. On som ara?
- 6) Què hem aconseguit i què no dels projectes de la nostra joventut? Per què?
- 7) Quina cosa podria provocar el nostre trencament? Camins per tal d'evitar-ho.
- 8) Quin és, actualment, el nostre projecte real?
- 9) Com em veus, ara, tu a mi i jo a tu?
- 10) Què et demano en aquest moment de la vida?

11) Què t'ofereixo en aquest moment de la vida?

12) Situacions de la nostra vida en les quals palpem Déu. Situacions en les quals neguem Déu.

13) Dues o tres coses més urgents per a renovar la nostra parella.

2. PREPARACIÓ I CELEBRACIÓ DE L'EUCARISTIA

Per a preparar l'Eucaristia cal reunir-se en grups de parròquies i comunitats. Es fa una lectura dels textos de la Paraula de Déu que normalment poden ser els que corresponen al dia. Es preparen comentaris, pregàries, accions de gràcies... i cada grup prepara, també, com una mena de senzill manifest segons les vivències del dia. També es preparen ofrenes i cants.

4. DISSABTE - NIT

1. MEDITACIÓ

Havent sopat i després d'un temps prudencial de relaxament cal donar pautes per a fer una meditació personal, que cadascú farà durar el temps que cregui oportú, però que recull el clima del dia i retorna a l'ambient de recolliment i silenci

El tema de la meditació pot ser molt divers. Convindria que fos senzill i fonamentat en l'Evangeli.

Aquí proposem un esquema que obre ja la temàtica del dia següent.

Jesús, un treballador

El mateix Déu que és en la vida de cada persona, en la vida de la parella, és el que viu també en la nostra vida laboral. Jesús, un treballador del seu temps, n'és el signe i testimoni. Sempre que en la pregària fem referència a Jesús, mirem, sobretot, la seva vida pública o la seva Passió i Resurrecció. És normal. Però cal recordar que va passar 30 anys de la seva vida en el treball amagat, quotidià de Natzaret. Aquest Jesús treballador és el nostre model d'homes i dones del món laboral.

Vida de família (Lluc 2:39-40)

- Natzaret, la regió, la població, el temps de Jesús: creixença.
- La casa, els pares, la relació familiar.
- La vida ordinària, les hores i la monotonia, una vida humana, senzilla, popular, com la d'un noi del seu temps i de la seva edat.
- El conflicte (Lluc 2:41-50)
 - * Els motius: Jesús actua com un jove.
 - * La recerca. Interior dels pares.
 - * La trobada. Sense entesa, hi ha amor i comprensió.

Vida de treball

- Quin tipus de treball. Fuster, mecànic, noi per a tot... També el camp.
- L'experiència i vivència laborals. Horari, calor, dependència dels altres.
- Significació: És Déu que opta pel treball, que es fa com la majoria; un Déu treballador que aporta el seu esforç humà per la vida i la construcció del món. Sentit teològic del treball cristià.

La meva vida laboral

- Història i procés de la meva vida laboral.
- Actualitat. Pros i contres, dificultats i realitzacions.
- Postura personal sobre les qüestions laborals i socials. És evangèlica?

(Textos: Actes 20: 33-36; 1 Tes 4: 9-12; 2 Tes 3: 6-12)

5. DIUMENGE-MATÍ

El segon dia consta d'una pregària comunitària abans d'esmorzar, tot seguint l'estil de la del dissabte. Una meditació personal, un treball-reflexió personal i després en grups. Finalment, havent dinat, l'assemblea final del recés.

1. MEDITACIÓ: JESUCRIST CRITICA LA NOSTRA VIDA

Introducció

Jesús realitza una important missió profètica. És el continuador dels grans profetes de l'Antic Testament: Isaïes, Jeremies,... La missió profètica no és tant anunciar el futur com provocar la conversió del present. Per moure a això, el profeta fa una crítica en nom de Déu.

- Hi ha una crítica des del mal humor, des de la inferioritat... Jesús no en fa ús.

- Hi ha una crítica des de la superioritat... tampoc no en fa ús.

- Hi ha una crítica que neix de l'estima. Aquesta és la de Jesús. La crítica de Jesús, que neix de l'amor, no acaba en els homes i dones del seu temps; arriba, també, a nosaltres. Ell és el punt crític de la nostra vida. Cal que ens deixem criticar per EII.

Jesús critica la nostra relació amb Déu

- En la pregària (Mt 6: 5-8). No la pregària hipòcrita, però sí la amagada.

- En la resposta que li donem (Mt 8: 18-22). No a la resposta calculada i interessada, però sí a la del total seguiment.

- En la llibertat dels fills de Déu (Mt 12: 1-8). No som esclaus de la llei i de la tradició sinó lliures i oberts a la confiança.

- En la confiança (Mt 14: 22-23). No a la por i al càlcul sinó la pau i la seguretat en la presència de Déu.

- En la fe (Mt 15: 21-28). No a una fe sentimental i oportunista, però sí a una fe profunda, provada i que salva.

- En el goig i en el consol espiritual (Mt 17:1-9). No per quedar-s'hi a pler sinó per davallar i donar la vida.

Jesús critica la nostra relació entre nosaltres

La cultura dominant en el nostre món internalitza en nosaltres unes valoracions i formes de pensar que són durament criticades per Jesús:

- Deliri de possessió. És el dogma actual del consumisme. Jesús dóna valor a la pobresa del Regne. Fer-se solidari és també fer-se pobre. (Llc 18: 18-27)

- Deliri de plaer. Despersonalitzant el sexe i intentant de gaudir de tot.

Jesús dóna valor a la fidelitat. (Mt 19: 1-12)

- Deliri de domini. Dogma del prestigi, del poder elitista. Jesús valora el servei, la disponibilitat, donar la vida. (Llc 22: 24-27)

La qüestió és de saber quin esperit ens dominarà, si el de Jesús o el del capitalisme regnant.

Jesús ens crida a un amor total. Algunes de les característiques:

- Ser respectuosos amb els altres (Mt 7: 1-5)

- Valorar els altres com ho fem de nosaltres mateixos. (Mt 7: 12)

- Atenció als débils i pecadors. (Mt 9: 9-13)

- Acolliment dels infants. (Mt 18: 5-8)

- Capaçs de perdonar (Mt 18: 21-22)

Unes relacions senzilles i humils. (Mt 23: 8-13)

2. TREBALL-REFLEXIÓ PERSONAL I DE GRUP

La comunitat de Jesús alliberadora.

Un món carregat de problemes

Vivim en un món i en un moment històric carregats de problemes. Potser cada generació ha tingut la mateixa experiència però els problemes d'avui són especialment importants.

Problemes de tot tipus:

- Personals: molta gent infeliç, insatisfeta, neuròtica... sola.

- Familiars: trencadissa de parelles, desencís, avorriment, monotonia.

- Educacionals: nens-màquina, fracàs escolar, manca de motivació, futur incert.

- Marginació: misèria, drogadicció, alcoholisme, delinqüència.

- Laborals: atur, economia subterrània, explotació, manca de solidaritat.

- Polítics: desencís, divisió de l'esquerra, dependència internacional...

- Mundials: destrucció de la natura, fam, desigualtat, racisme... guerres.

Davant de tot això i molt més, nosaltres, què?

Una pregunta correcta

No seria la pregunta correcta: què puc fer jo per tal d'arranjar-ho tot? Perquè jo no puc fer quasi res, donades les dimensions dels problemes i la meua petita possibilitat. La pregunta correcta és: Déu què espera, ara, de nosaltres? Quina és la seva voluntat? La resposta la trobem en la Bíblia, en Jesús. Es diu Regne de Déu. I aquest Regne passa per les comunitats cristianes.

Les nostres comunitats

El Regne de Déu passa per la vida personal, la familiar, la social i la política, i té un secret que és la trobada dels germans creients, la comunitat cristiana. (Ac 2: 42-47; Ac 4: 32-35). Lectura de fragments de vida comunitària com "La fe de un pueblo".

Reflexió personal y per grups

1. Situació de les nostres parròquies i comunitats dins dels barris o pobles.
2. Principals patiments i pobreses dels llocs on vivim.
3. Quines serien les nostres utopies davant de tota la problemàtica.
4. Impediments que ens dificulten de ser cristians compromesos.
5. Camins de superació.
6. Com evangelitzar la nostra societat?

6. DIUMENGE - TARDA

ASSEMBLEA FINAL DEL RECÉS

Havent dinat i fet un breu descans tot el grup es reuneix per fer una posta en comú, que sigui l'últim acte del recés. Si han vingut alguns familiars, amics o membres de les parròquies hi poden estar presents i això els pot ajudar a comprendre el que s'ha viscut en el recés.

La finalitat de l'assemblea pels que han coordinat el recés és conèixer l'ànim amb que marxen els participants, fer una valoració sobre les diverses activitats i mirar de suggerir camins concrets de cara al futur. No han de parlar molt, sino fer parlar í prendre bona nota de les possibles crítiques.

Pels que han fet el recés és un moment d'expressió. Es comença amb un cant i després es fa un ràpid resum del procés del recés. Es demana que tothom que vulgui respongui a unes preguntes, com les que es diuen a continuació d'aquesta introducció. El clima general ha de ser distès i amable. Si cal es pot interrompre el ritme de intervencions amb algún cant. Mai s'ha de forçar ningú a parlar. Al final es fa una breu pregària d'acció de gràcies i tots drets donant-se les mans canten "l'hora dels adeus".

Preguntes:

1. Per què vaig venir al recés?
2. Què n'he tret? Principals resultats i impactes.
3. Què dic als altres que són aquí?

© *Cristianisme i Justícia*, Roger de Llúria 13, 08010 Barcelona
Telf: 93 317 23 38; Fax: 93 317 10 94;
espinal@redestb.es; www.fespinal.com